

[Dohrmann]

at få fat i nogle af forhandlerne, og det synes jeg er helt i orden, for det er politiets opgave, det er derfor, vi har et politi.

Men jeg må tage til efterretning, at et stort flertal her i folketinget i realiteten ønsker at legalisere brugen af hash.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Hr. Dohrmanns indlæg var egentlig ganske bemærkelsesværdigt. Hr. Dohrmann siger for det første, at hvis man har dårlige argumenter, taler man udenom. Jeg må nok sige, at hr. Dohrmanns undersøgelse af denne sags behandling i folketinget med et mildt udtryk er lemfældig.

Jeg står her med et uddrag af, hvad der er blevet sagt ved tidligere debatter herom. Når hr. Dohrmann, der er så optaget af dette spørgsmål, og som gerne vil drage den konsekvens af, at man ikke kan følge forslaget om at ophæve rigsadvokatens cirkulære, at det så skulle være lovligt at besidde hash, at folketinget altså så har godkendt, at hashbesiddelse var lovlig, vil jeg gerne have lov til at henvise til Folketingstidendes referat af en debat, vi havde den 29. marts 1974. Dengang blev nøjagtig det samme spørgsmål rejst af kristeligt folkeparti, og vi var også inde på relationen mellem loven om euforiserende stoffer og rigsadvokatens cirkulære. Dengang havde jeg også det embedsområde, som justitsministeriet er, og sagde da, at det er en fuldstændig forkert påstand, hvis man tror, det er lovligt efter dansk ret at besidde hash. Forholdet er det, at også en advarsel er en strafferetlig sanktion, men politiet må have anledning til at skønne over, hvilke strafferetlige sanktioner man anvender, og hvor man sætter kræfterne ind. Der er hovedsynspunktet dette, at det må være rigtigt, at man samler kræfterne om bagmændene, om de professionelle forhandlere og ikke om den, der kun besidder en mindre portion til eget forbrug. Men i gentagne tilfælde, større besiddelse, kommer stærkere straffesanktioner ind.

Derfor er det efter min mening aldeles uberettiget, når hr. Dohrmann nu vil sige, at dette, at man ikke vil følge fremskridtspartiets tanker om at ophæve rigsadvokatens cirkulære, skulle betyde, at så har det danske folketing sagt, at besiddelse af hash er lovlig. Det er forkert.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Må jeg henstille til hr. Dohrmann, at vi herinde undlader at prøve på at tillægge hinanden udtalelser, som vi aldrig nogen sinde er fremkommet med. Jeg har ikke på noget tidspunkt beskyldt politiet for rå politibrutalitet. Jeg har derimod sagt – og det vil jeg gerne gentage – at folketingsbeslutningen øjensynlig byggede på troen på magtanvendelse som bodemiddel for samfundets skavanker. Det er ikke politiet, jeg anklager, det er hr. Dohrmann og ligesindede. Jeg tror ikke på, at vi klarer samfundets problemer ved rå magtanvendelse, men det gør man så øjensynlig fra dem, der har udtænkt dette forslag. Det var det, jeg beklagede, og jeg beder om, at man henholder sig alene til, hvad jeg har sagt og siger.

(Kort bemærkning).

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg vil godt sige til hr. Dohrmann, at DKP ikke går ind for fri hash, og hvis hr. Dohrmann havde lyttet efter, hvad jeg sagde i første omgang, ville han heller ikke have kunnet konkludere, at DKP går ind for fri hash. Det gør vi ikke, fordi vi simpelt hen ikke tror på, at det løser nogen problemer; det er andre ting, der skal til. Men det er jo heller ikke det, dette her drejer sig om; det drejer sig om, hvilke sanktioner man skal anvende, når der er sket en overtrædelse, og det er noget ganske andet.

Tastesen (S):

Hr. Dohrmann, der er kendt fra den offentlige debat som bruger af et ret svulstigt sprog, kalder mig i dag for en rødstrømpe, og det skal hr. Dohrmann da have lov til at kalde mig, hvis han har lyst til det. I bemærkningerne til det foreliggende beslutningsforslag har han også indflettet mit navn og er næsten dermed på vej til at gøre mig medskyldig i narkotikamisbrugets omfang i Danmark. Det må stå som hr. Dohrmanns vurdering. Det er naturligvis ikke en vurdering, jeg på nogen måde kan acceptere, tværtimod. Jeg kunne med samme ret sige, at hr. Dohrmann var hovedårsagen til eller medskyldig i det alvorlige alkoholproblem på Grønland, fordi hr. Dohrmann har en fortid